



KANCELARIA SENATU

BIURO ANALIZ, DOKUMENTACJI I KORESPONDENCJI

Warszawa, dnia 30 maja 2018 r.

BADK.DPK.133.29.2018

P9-16/18

Nr: 32802/6	Data wpływu petycji 24 marca 2018 r., (petycja uzupełniona 6 kwietnia 2018 r.).
	Data sporządzenia informacji o petycji 29 maja 2018 r.

ZMIANA NIEAKTUALNYCH TERMINÓW USTAWY

TEMAT

**USTAWA O SPOŁECZNO-ZAWODOWYCH ORGANIZACJACH
ROLNIKÓW**

WNOSZACY PETYCJE: petycja indywidualna.

Osoba fizyczna.

PRZEDMIOT PETYCJI:

Podjąć inicjatywę ustawodawczą dotyczącą zmiany ustawy z dnia 8 października 1982 r. o społeczno-zawodowych organizacjach rolników, w celu wyeliminowania z ustawy zwrotu „Rada Państwa” i zastąpienia go zwrotem „Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej”.

UZASADNIENIE WNOSZĄCEGO PETYCJE:

Autor petycji postuluje zmianę art. 8 ust. 6 ustawy o społeczno-zawodowych organizacjach rolników poprzez zastąpienie nieobowiązującego już terminu „Rada Państwa” zwrotem „Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej”.

W uzasadnieniu autor petycji powołuje się na to, iż polskie prawodawstwo mimo zmiany systemu z komunistycznego, nie wyeliminowało z systemu prawa reliktywów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Wnioskodawca podnosi, że Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. nie przewiduje instytucji „Rady Państwa”. Wobec powyższego zdaniem autora petycji zasadnym jest zmiana ustawy w proponowany przez niego sposób, ponieważ przepis w obecnym brzmieniu może powodować wątpliwości prawne w jego interpretacji.

STAN PRAWNY:

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) stanowi, że państwo polskie zapewnia wolność tworzenia i działania związków zawodowych, organizacji społeczno-zawodowych rolników, stowarzyszeń, ruchów obywatelskich, innych dobrowolnych zrzeszeń oraz fundacji.

Prezydent jest najwyższym przedstawicielem Rzeczypospolitej Polskiej i gwarantem ciągłości władzy państwowej, czuwa nad przestrzeganiem ustawy zasadniczej, stoi na straży suwerenności i bezpieczeństwa państwa oraz nienaruszalności i niepodzielności jego terytorium. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wykonuje zadania w zakresie i na zasadach określonych w Konstytucji i ustawach (art. 126).

Konstytucja w art. 142 ust. 1 i 2 wskazuje, że Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wydaje rozporządzenia i zarządzenia na zasadach określonych w art. 92 i art. 93 oraz postanowienia w zakresie realizacji pozostałych swoich kompetencji.

Ustawa z dnia 8 października 1982 r. o społeczno-zawodowych organizacjach rolników (Dz. U. z 1982 r., Nr 32 poz. 217 ze zm.) stanowi, że rolnicy indywidualni i członkowie ich rodzin oraz inne osoby związane bezpośrednio charakterem swej pracy z rolnictwem mogą zrzeszać się dobrowolnie na zasadach ustalonych w niniejszej ustawie,

w społeczno-zawodowych organizacjach pełniących funkcje obrony interesów zawodowych rolników indywidualnych.

Organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego oraz państwowe jednostki organizacyjne, a także organizacje spółdzielcze i inne organizacje powołane do wykonywania zadań na rzecz rolnictwa indywidualnego obowiązane są ustosunkować się, bez zbędnej zwłoki, najpóźniej w terminie jednego miesiąca, do przedstawianych przez organizację rolników opinii, wniosków, bądź żądań w sprawach określonych w ustawie.

W wypadku gdy zajęte przez właściwy organ, stanowisko w określonej sprawie nie zadowala organizacji rolników, która przedstawiła opinię, wniosek, postulat bądź żądanie, może ona wnieść sprzeciw do właściwego organu, jednostki organizacyjnej bądź organizacji wyższego stopnia. Jeżeli postępowanie nie doprowadzi do rozwiązania sprawy objętej sprzeciwem, każda ze stron może żądać wszczęcia postępowania pojednawczego.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 jeżeli spór nie został rozwiązany, strony obowiązane są poddać go rozstrzygnięciu przez kolegium arbitrażu społecznego przy sądzie rejestrowym właściwym dla wiodącej w sporze organizacji rolników.

Art. 8 ust. 6 ustawy stanowi, że Rada Państwa ustali w formie regulaminu tryb postępowania przed kolegiami arbitrażu społecznego.

INFORMACJE DODATKOWE:

Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uchwalona przez Sejm ustawodawczy w dniu 22 lipca 1952 r. (Dz. U. z 1952 r., Nr 33 poz. 232) wprowadziła nowy podział władz państwowych na: Sejm, Radę Państwa i rady narodowe.

Zgodnie z art. 25 Konstytucji PRL do kompetencji Rady Państwa należało m.in.: zarządzanie wyborów do Sejmu, zwoływanie sesji Sejmu, ustalanie powszechnie obowiązujących wykładni ustaw, wydawanie dekretów z mocą ustawy, ratyfikowanie i wypowiedanie umów międzynarodowych, wykonywanie innych funkcji przewidzianych dla Rady Państwa w Konstytucji lub przekazane jej przez ustawy.

Sejm 7 kwietnia 1989 r. przyjął nowelizację Konstytucji z 1952 r. (Dz. U. z 1989 r., Nr 19 poz. 101), którą przywrócono urząd prezydenta wybieranego przez Zgromadzenie Narodowe na 6-letnią kadencję. Prezydent reprezentował państwo w stosunkach międzynarodowych, był zwierzchnikiem sił zbrojnych, miał prawo stosować weto wobec ustaw parlamentu, występował do Sejmu z wnioskiem o powołanie i odwołanie premiera, mógł zwoływać specjalne posiedzenia Rady Ministrów (Rada Gabinetowa), wydawać rozporządzenia i zarządzenia na podstawie ustaw i w celu ich wykonania.

Rada Państwa działała do 19 lipca 1989 r. tj. do objęcia urzędu przez Prezydenta RP.

Sejm kontraktowy 29 grudnia 1989 r. uchwalił ustawę o zmianie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, która wprowadzała zasadnicze zmiany w stosowanym dotychczas nazewnictwie. Do 31 grudnia 1995 r. można było: sporządzać dokumenty urzędowe na drukach, formularzach i blankietach z napisem Polska Rzeczypospolita Ludowa, nadawać ordery i odznaczenia z godłem dotychczasowego wzoru do ich wyczerpania i emitować znaki pieniężne zawierające ówczesny napis lub godło. Był to termin do którego należało przygotować nowe rozwiązania, a jednocześnie zaprzestać druku, terminów utożsamianych z systemem komunistycznym. Wskazano też terminy do stosowania pieczęci z napisem „Polska Rzeczpospolita Ludowa” oraz pieczęci zawierające godło dotychczasowego wzoru. Pieczęcie mogły być używane nie dłużej niż do 31 grudnia 1995 r., natomiast tablice urzędowe z tym napisem lub godłem do 31 grudnia 1992 r.

Z art. 92 Konstytucji wynikało, że Prezydent, obok Rady Ministrów, jej Prezesa i ministrów, dysponował prawem wydawania aktów prawnych o charakterze wykonawczym w postaci rozporządzeń. Aktywność Prezydenta w tym zakresie była ograniczona, uzależniona od decyzji parlamentu, który uchwalając ustawę wskazywał imiennie, jaki organ jest upoważniony (zobowiązany) do wydania stosownego rozporządzenia.

Inną formą aktów prawnych były zarządzenia, które zgodnie z art. 93 Konstytucji Prezydent wydawał tylko na podstawie ustawy, ale nie mogły one stanowić podstawy decyzji wobec obywateli, osób prawnych oraz innych podmiotów. Niektóre przypadki wydawania tego rodzaju aktów prawnych Prezydenta wymieniała Konstytucja, np. zarządzanie wyborów do Sejmu i Senatu, o skróceniu kadencji Sejmu itp.

Trzecią formą aktów prawnych były postanowienia, na podstawie których Prezydent np. nadawał ordery i odznaczenia państwowe.

Poza art. 142 znajduje się upoważnienie do wydawania przez Prezydenta jeszcze jednej formy aktów prawnych, są to rozporządzenia z mocą ustawy, mające wyjątkowy charakter, gdyż mogą być wydawane tylko w okresie stanu wojennego i tylko wówczas, gdy Sejm nie może zebrać się na posiedzenie, by realizować swe funkcje, w tym i funkcję ustawodawczą. Akty te powinny zmierzać do jak najszybszego przywrócenia normalnego funkcjonowania państwa.¹

OPRACOWAŁ

Maciej Kowalski

WICEDYREKTOR

Danuta Antoszkiewicz

¹ W. Skrzydło, Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, stan prawny 2013 r. wyd. VII, opublikowano LEX 2013.